

PEPŁOWO 12

Obszar AZP nr 36-61
Nr st. na obszarze 6
Nr st. w miejscowości 12

RATOWNICZE BADANIA ARCHEOLOGICZNE W OBRĘBIE
INWESTYCJI:
BUDOWA DROGI EKSPRESOWEJ S-7 NA ODCINKU NIDZICA-
NAPIERKI

WRZESIEŃ 2011 r.

OPRACOWANIE WYNIKÓW BADAŃ

USUI

ul. Lotnicza 79
05-090 RASZYN

☎ 785 988 359

✉ ustusc@wp.pl

www.usui.com.pl

NIP 525-137-02-28 REGON 010375844

Raszyn 2011 r.

Rafał Maciszewski

1. WSTĘP

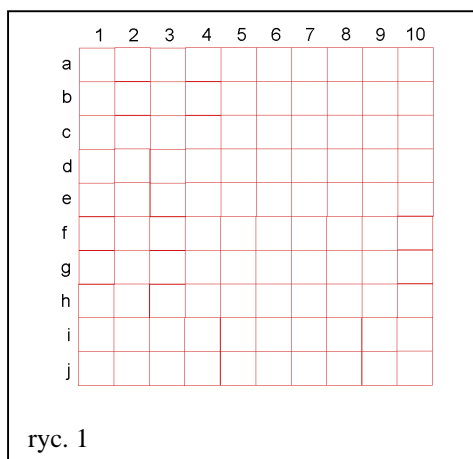
Na podstawie decyzji nr 58/DC/11 z dn. 07.03.2011r. wydanej przez WUOZ Delegatura w Ciechanowie przeprowadzono badania archeologiczne na stanowisku Pepłowo 12 AZP 36-61/6. Inwestorem była Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, a wykonawcą *USUI* Rafał Maciszewski. Badania trwały w okresie od 21.03.2011r do 13.04.2011r. Kierował nimi mgr Sylwester Piłatowski. Badania archeologiczne miały charakter ratowniczy, wyprzedzający budowę drogi ekspresowej S-7 na odcinku Nidzica-Napierki.

Przed przystąpieniem do badań wykonano plan sytuacyjno-wysokościowy oraz wytyczono zasięg wykopu badawczego. Założono także siatkę arową i określono reper pomiarowy dla całego stanowiska. Po odhumusowaniu i odczyszczeniu powierzchni wykopu zadokumentowano fotograficznie najpierw z osobna połowę każdego ara, a następnie kolejno obiekty archeologiczne. Po zadokumentowaniu rzutów obiektów prowadzono eksplorację obiektów metodą warstw naturalnych, wybierając najpierw połowę wypełniska, w taki sposób aby uzyskać profil z przekrojem obiektu, a po zadokumentowaniu przekroju obiektu eksplorowano dalszą połowę. Obiekty dokumentowano fotograficznie (rzuty, profile), rysunkowo (rzuty i profile) oraz opisowo (karty obiektów). Uzupełnieniem dokumentacji jest plan zbiorczy odkrytych obiektów oraz plan sytuacyjno-wysokościowy z zaznaczoną siatką arową.

Stanowisko Pepłowo 12 odkryto podczas prac powierzchniowo-sondażowych przeprowadzonych w marcu 2008 roku przez A. Mackiewicza. W trakcie prowadzenia tych prac odkryto 1 łuszczeń, 1 odłupek, 1 fragment wióra datowanych na okres od epoki kamienia po wczesną epokę żelaza. Ponadto zarejestrowano 1 ułamek ceramiki o chronologii pradziejowej, 1 fragment naczynia z epoki brązu, dwa fragmenty ceramiczne z wczesnej epoki żelaza, 1 fragment żuźla, 3 ułamki ceramiki z okresu późnego średniowiecza. Pozostały materiał ceramiczny został wydatowany na okres wczesno nowożytny (4 fragm. ceramiki) nowożytny (7 fragm. ceramiki) oraz późno nowożytny (5 fragm. ceramiki). Na podstawie zarejestrowanego materiału wytyczono zasięg stanowiska znajdującego się w kolizji przyszłej inwestycji. Przyjęto, iż powierzchnia przeznaczona do badań stanowi 10,75 ara.

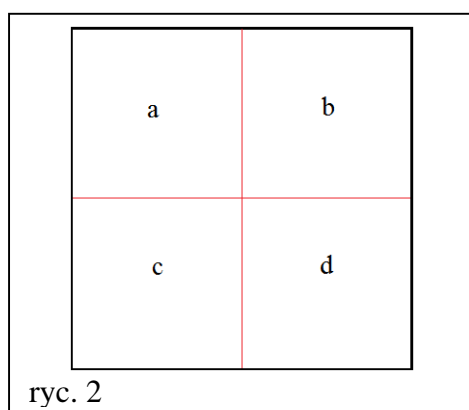
1.1. PODZIAŁ PRZESTRZENI BADAWCZEJ

Podział przestrzeni badawczej został oparty na siatce arowej. Ary lokalizowane były w

oparciu o przynależność do poszczególnego hektara, oznaczonego dużymi literami. Poszczególne ary w obrębie hektara oznaczane były cyframi arabskimi od 1 – 10 w pasach pionowych i oznaczeniami literowymi od a – j w pasach poziomych, począwszy od lewego górnego rogu ↻ rys. 1. W związku z tym poszczególne ary oznaczane zostały symbolem hektara oraz symbolem literowo cyfrowym np. **Bc8**.

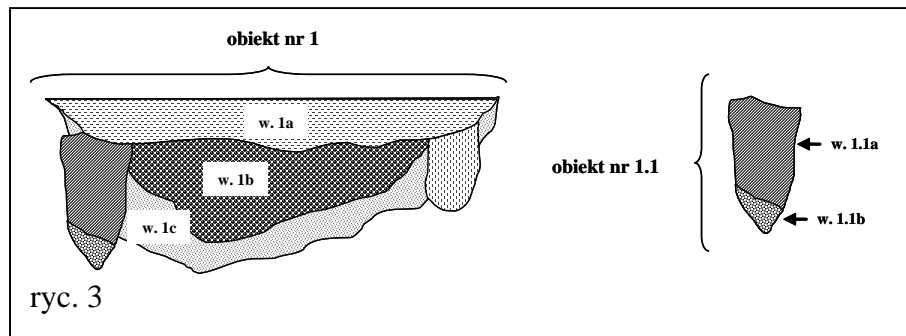
Wewnątrz ar podzielony został na cztery ćwiartki oznaczane małymi literami a,b,c,d ↻ rys. 2.

Poszczególne jednostki składowe stanowiska archeologicznego, takie jak obiekty, warstwy oraz zabytki ruchome lokalizowane były w oparciu o numer hektara i ara.

Poszczególne obiekty oraz warstwy pozaobektowe oznaczane były w zbiorach rozdzielnych cyframi arabskimi, przy czym **humus oznaczony został zawsze jako warstwa nr 1 a calec jako warstwa nr 0**. Warstwom obiektowym przyporządkowany został numer

obiektu oraz oznaczenie literowe (np. 1a). W przypadku wystąpienia podobiektów, nadawany został im numer obiektu głównego oraz oznaczenie cyfrowe (np. 1.1). Wewnętrzny podział stratygraficzny podobiektów wyróżniony został przy pomocy oznaczeń literowych przyporządkowanych numerowi podobiektu (np. 1.1a) ☞ ryc. 3.

1.2. PRZYJĘTE ZASADY DOKUMENTACJI.

Podstawę dokumentacji stanowią rysunki planów poszczególnych arów wykonywane w skali 1:50 z nanoszonymi zarysami rzutów poziomych obiektów i warstw pozaobektowych, ich numeracją i wartościami niwelacyjnymi (przeliczonymi) oraz liniami cięć profilowych. Obok tego wykonywane były rysunki przekrojów poszczególnych obiektów w skali 1:20 z podaną ich numeracją i wartością niwelacyjną stropu (przeliczoną). Uzupełnieniem stanowił plan zbiorczy wykonywany w skali 1:100.

Dokumentację fotograficzną wykonano w technice cyfrowej. Profile obiektów fotografowane były bez obrysu. Poszczególne zdjęcia grupowane były w folderach tematycznych (np. ary, obiekty profile, obiekty plany). Poszczególne pliki opisywane były numerami odpowiadającymi numerom obiektów lub arów (np. obiekty profile_125).

Dokumentacja opisowa opierała się na sformalizowanych formularzach – tzw. „kartach”. Stosowano: *KARTEŃ OBIEKTU*, *KARTEŃ WARSTWY POZAOBIEKTOWEJ*, *KARTEŃ ZABYTKU WYDZIELONEGO*. Na *KARCIE OBIEKTU* umieszczano zminiaturyzowane zdjęcie profilu obiektu oraz cyfrowy jego obrys. Zastosowanie tej podwójnej dokumentacji rysunkowej umożliwia weryfikację rysunków polowych i tym samym ułatwia późniejsze opracowanie.

1.3. PRZYJĘTE ZASADY ODHUMUSOWANIA I EKSPLORACJI

Przestrzeń badawcza odhumusowana była przy użyciu sprzętu mechanicznego, koparkami skarpówkami. Humus zdejmowano warstwami do poziomu stropowego przestrzeni reliktovej. Był on magazynowany poza lub w obrębie stanowiska w hałdach. Pole badań, po odhumusowaniu było doczyszczany ręcznie przy pomocy grac i łopat. Po zarejestrowaniu stropów obiektów archeologicznych były one eksplorowane połówkami lub ćwiartkami, warstwami mechanicznymi 5 – 10 cm w obrębie warstw obiektowych. Wypełniska obiektów składowano w obrębie wykopów. Wynikało to z zalecenia, aby wyrobiska zasypywane były gruntem rodzimym. Metody doczyszczania stropów obiektów jak również eksploracji ich wypełnisk dostosowywano w zależności od stanu wilgotności gruntu. Konieczne było zwrócenie szczególnej uwagi na obiekty o niewielkiej miąższości wypełnisk. Niezbędne było więc stosunkowo płytkie odhumusowanie i ręczne usuwanie śladów podglebia.

dr Tomasz Zapaśnik
geolog, upr. nr V-1388

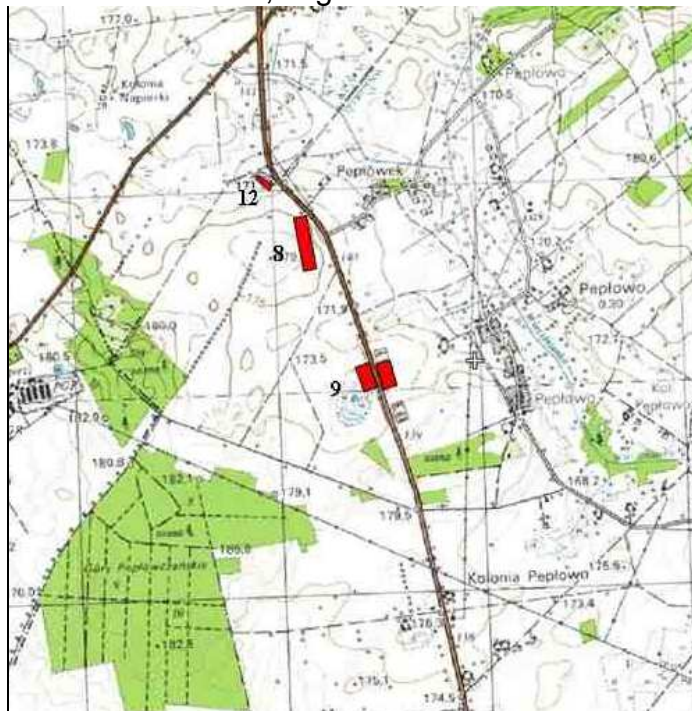
OPINIA

na temat kwalifikacji skał występujących
na stanowisku archeologicznym Pełtowo 12

W celu opracowania niniejszej opinii, w dniu 10.04.2011 roku autor przeprowadził wizję terenową stanowiska, wykonał dokumentację fotograficzną, odwiercił jedną sondę badawczą do głębokości 0,8 m oraz pobrał 2 reprezentatywne próby występujących na stanowisku skał, z których zostały wykonane analizy granulometryczne.

➤ Lokalizacja

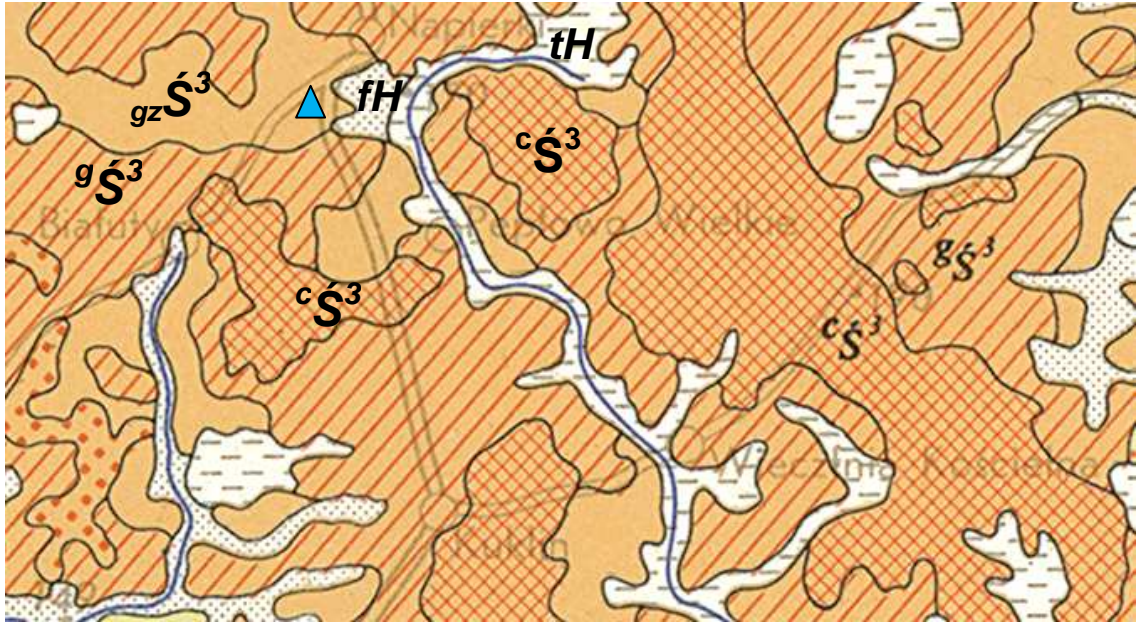
Stanowisko archeologiczne *Pełtowo 12* zlokalizowane jest po zachodniej stronie drogi krajowej nr 7 (DK 7), na południe od skrzyżowania drogi gminnej z drogą DK 7 w miejscowości Napierki. Rzędna stanowiska wynosi około 171 metrów npm. Pod względem administracyjnym wieś Napierki położona jest w województwie mazowieckim, w powiecie mławskim, w gminie Wieczfnia Kościelna.

Mapa lokalizacyjna stanowisk archeologicznych w rejonie wsi Pełtowo.

Analizowane stanowisko zlokalizowane jest w obrębie Wyniesień Mławskich. Powierzchnia obszaru zbudowana jest z osadów najmłodszego stadiu zlodowacenia środkowopolskiego, a jej rzeźbę urozmaicają liczne, dobrze

wykształcone formy glacyjogeniczne. Dominującymi formami krajobrazu są formy kemowe i morenowe
 (A. Bałuk, Warszawa 1979. *Objaśnienia do Mapy Geologicznej Polski*, arkusz Mława, skala 1 : 200 000).

Fragment *Mapy Geologicznej Polski*, arkusz Mława, skala 1 : 200 000
 (A. Bałuk, 1976).

▲ - stanowisko archeologiczne *Pełowo 12*,

th – torfy,

fH – mułki, piaski i żwiry rzeczne,

cŚ³ – piaski, żwiry i głazy moren czołowych (stadiów północnomazowiecki, neoplejstocen),

gŚ³ – piaski, żwiry i głazy lodowcowe (stadiów północnomazowiecki, neoplejstocen),

gzŚ³ – glina zwałowa (stadiów północnomazowiecki, neoplejstocen).

Analizowane stanowisko zlokalizowane jest w obrębie wschodni neopliocenijskich piasków pylastych ze żwirem oraz glin pylastych pochodzenia lodowcowego.

Stanowisko archeologiczne *Peplowo 12* – widok ogólny

➤ Litologia

Makroskopowo, w obrębie stanowiska *Peplowo 12* zostały rozpoznane gliny pylaste zazębiające się z piaskami pylastymi ze żwirem barwy szarobrunatnej (w sondzie, do głębokości 0,8 m).

➤ Wyniki analizy granulometrycznej

Próba nr 1

Uziarnienie [w mm]	% udział frakcji w badanym gruncie ze stanowiska	PN-EN ISO 14688 (norma międzynarodowa)
>2,0	23,0	piaski pylaste ze żwirem
2,0 – 0,05	50,0	
0,05 – 0,002	24,5	
<0,002	2,5	

Zgodnie z wprowadzaną w Polsce międzynarodową normą PN-EN ISO 14688 „Zasady klasyfikacji gruntów”, występujące na stanowisku *Peplowo 12* skały kwalifikują się jako **piaski pylaste ze żwirem**.

Próba nr 2

Uziarnienie [w mm]	% udział frakcji w badanym gruncie ze stanowiska	PN-EN ISO 14688 (norma międzynarodowa)
>2,0	7,5	Gliny pylaste
2,0 – 0,05	43,0	
0,05 – 0,002	39,5	
<0,002	10,0	

Zgodnie z wprowadzaną w Polsce międzynarodową normą PN-EN ISO 14688 „Zasady klasyfikacji gruntów”, występujące na stanowisku *Peplowo 12* skały kwalifikują się jako **gliny pylaste**.

Elżbieta Jelińska

3. RYS HISTORYCZNY

Wieś folwarczna, własność szlachecka, położona nad strumieniem Wiewna, przy dawnej granicy mazowiecko-krzyżackiej. Nazwa Peplowo wywodzi się prawdopodobnie od rodzaju gruntu (inaczej Popiołowo). W dokumentach źródłowych miejscowość wymieniana jest jako Peplowo Wielkie (Peplovo, Peplovo Maior) . W opracowaniach historycznych wymieniana jest jako jedna z najstarszych miejscowości na Mazowszu - w 1933 roku przy drodze prowadzącej z Kuklina do Peplowa odkryto cmentarzysko z okresu późnolateńskiego. Częściową zawartość grobu całopalnego : popielnicę, kubek beczułkowaty, fragment miecza jednosiecznego przekazano do zbiorów Muzeum Diecezjalnego w Płocku.

Najwcześniej miejscowość jest wzmiankowana z okazji konfliktu na granicy mazowiecko-krzyżackiej w 1413 i 1414 roku w dokumentach dotyczących procesów polsko-krzyżackich „Lites ac res gestie inter Polonos Ordinemque Cruciferorum”. Wspomniano tamże, że w 1413 roku została obrabowana przez Krzyżaków, a w 1414 roku Świętosław ze Strzegowa jako świadek rabunków popełnionych przez rycerzy zakonnych potwierdza, że nie był w czasie napadu na Peplowo.

Wzmiankowana jest później kilkakrotnie w Metryce Koronnej przy okazji sprzedaży i darowizny gruntów. W 1418 roku wspomniany jest Stanisław z Peplowa. W 1435 roku Paweł z Peplowa sprzedaje Stanisławowi i jego bratankom: Mikołajowi, Małgorzacie i Katarzynie, dzieciom zmarłego Tomiskiego z Peplowa 21 włók i 4 morgi ziemi w Peplowie

z połową strumienia Wiewna za 135 kóp groszy z zastrzeżeniem, że jeśli będzie chciał zbudować młyn na Wiewnie, wówczas będzie mógł zrobić groblę od brzegu własnego do brzegu należącego po sprzedaży do bratanków (MK ks. 335, wers 87). Kolejne wpisy z 1487 oraz 1531 roku odnotowują następne zmiany własności – darowizny i sprzedaż.

W 1775 roku Pełowo wspomniano w protokołach z wizytacji generalnej diecezji płockiej, odbytej z polecenia biskupa Michała Jerzego Poniatowskiego, jako wieś należąca do parafii Kuklin (Kuklino) z dziesięciną w wysokości 15 złotych polskich i 11 groszy. Później wymieniona została w Regestrze diecezjów z lat 1783-1784 - ankiecie przeprowadzonej na polecenie biskupa płockiego przez księdza Franciszka Czaykowskiego, jako wieś w parafii Kuklino ze spisem udziałów ziemskich szlachty częściowej. Ankieta potwierdza, że w tym czasie własność ziemską we wsi uległa znacznemu rozdrobnieniu (podano w spisie jako właściciele Bukowskiego, Miecznikowskiego, Załęskiego oraz rodziny Jabłonowskich, Pełowskich, Purzyckich, Sipulskich, Wiśniewskich).

Dalsze zmiany własności nastąpiły w XIX wieku – do 16 kwietnia 1825 roku Pełowo było własnością Ludwika Biesiekierskiego, następnie do 15 czerwca 1927 Karola Cypriana Dąbskiego, później do 1945 roku Ignacego Celińskiego.

Pod koniec XIX wieku Pełowo opisane jest w Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego jako wieś folwarczna w powiecie mławskim, gmina Mława, przynależna do parafii Wieczfnia Kościelna. Zabudowa liczy wtedy 25 domów, obszar gruntu 449 morgów, w tym 135 gruntu ornego.

Pełowo znajduje się na terenie Ziemi Zawkrzańskiej (inaczej Zawkrze), niewielkiej krainy historycznej, położonej na północno-zachodnim Mazowszu pomiędzy rzekami Wkrą, Łydynią i górną Orzycą. Po przyłączeniu Mazowsza do Korony od 1529 roku Zawkrze należało do powiatu mławskiego w województwie płockim.

W latach 1975-1998 Pełowo znajdowało się na terenie województwa ciechanowskiego. Obecnie Pełowo administracyjnie należy do gminy Wieczfnia Kościelna, powiat mławski, w województwie mazowieckim.

Mapa Ziemi Zakrzewska z zaznaczonym Pełowem, lata 30. XX w.,
według J. Ostaszewskiego.
Wykorzystana literatura:

A. Borkiewicz-Celińska, Osadnictwo Zawkrza w okresie książęcym, [w:] Studia i materiały do dziejów Ziemi Zakrzewska, t. I, Warszawa 1971, s.74.

T. Dąbrowska, Wczesne fazy kultury przeworskiej. Chronologia, zasięg, powiązania, Warszawa 1988, s. 255.

M. M. Grzybowski, Ziemia Przasnyska, [w:] Materiały do Ziemi Płockiej, Płock 1995, s. 89, 92.

A. Niewęglowski, Mazowsze na przełomie er, Wrocław –Warszawa –Kraków –Gdańsk 1972, s. 244.

J. Ostaszewski, Z dziejów mławskiego Mazowsza. Szkic historyczny, Mława 1934, s. 121, 176, 183, 263.

Regestr diecezjów Franciszka Czaykowskiego czyli właściciele ziemscy w Koronie 1783-1784, pod red. S. Górzyńskiego, w serii: Szlachta polska, Warszawa 2006, s. 178.

W. Sieradzan, Nazwy miejscowe z północnego Mazowsza w edycji źródłowej "Lites ac res gestie inter Polonos Ordinemque Cruciferorum", [w:] Studia i materiały do dziejów Ziemi Zakrzeńskiej, t. III, Mława 1996, s. 174.

Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, pod red. B. Chlebowskiego, Warszawa 1885, t. VII, s. 949.

Słownik historyczno-geograficzny województwa płockiego w średniowieczu, opr. A. Borkiewicz-Celińska, zeszyt 3, Warszawa 1998, s. 227.

4. CHARAKTERYSTYKA FORM, ROZMIARÓW, FUNKCJI I CHRONOLOGII OBIEKTÓW NIERUCHOMYCH

„*Obiekty archeologiczne*” są to naziemne lub wziemne konstrukcje, złożone bądź proste (jednoelementowe) lub też relikty takich konstrukcji manifestujące się w postaci widocznych na poziomie eksploracyjnym odcisków negatywowych. Zazwyczaj klasyfikuje się je pod względem funkcjonalnym. Zamiennie można stosować formalno prawnemu określenie „*archeologiczne zabytki nieruchome*”. Lista tego typu obiektów jest bardzo długa i trudno ją uznać za zamkniętą.

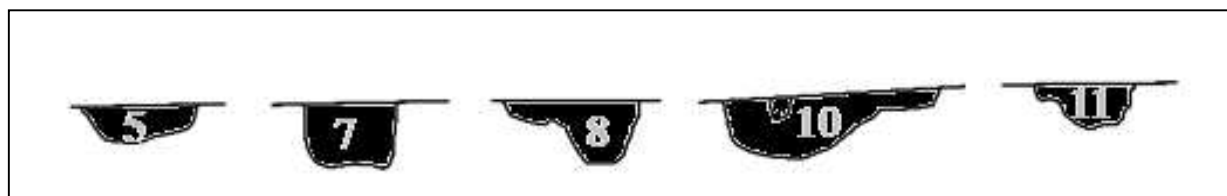
4.1. DOŁKI POSŁUPOWE

Tzw. „*dołki posłupowe*” stanowią najczęściej spotykany, obok „*jam*”, typowy rodzaj obiektu archeologicznego. Są to różnego kształtu i rozmiarów pozostałości konstrukcji drewnianych stanowiących element stanowiska archeologicznego. Z punktu widzenia interpretacji funkcjonalnej nieruchomości zabytków archeologicznych podstawą

zaklasyfikowania do kategorii „dołków postupowych” są zazwyczaj ich niewielkie rozmiary zarówno w przekroju poziomym (średnio do 50 cm) jak i pionowym. W przeważającej większości przypadków są pozbawione ruchomego materiału zabytkowego, co uniemożliwia bezpośrednie datowanie.

Generalnie, słup jako forma konstrukcji występuje w dwóch wariantach, jako jeden z elementów konstrukcyjnych złożonej struktury przestrzennej (budowle słupowe, palisady itd.) lub jako forma samodzielna (słupy graniczne, totemiczne itp.). Pod względem form związania z podłożem można wydzielić słupy wkopywane, wbijane oraz stawiane. W pierwszym wariantcie słup lokowany jest w uprzednio wykopanym dole. Zazwyczaj w takim przypadku jest on tępo zakończony w celu zapobieżenia osiadania konstrukcji. Słupy *wbijane* tworzą ostro zakończony, zbliżony do trójkąta profil natomiast *stawiane* manifestują się w postaci płytkich, w przekroju nieckowatych lub prostokątnych zagłębień w podłożu o odmiennym od otoczenia wypełnisku.

Na stanowisku Peplowo 12 grupa dołków postupowych obejmuje tylko 5 obiektów (A5, A7, A8, A10, A11). Stąd też ich stypologizowanie nie jest możliwe.

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

kształt

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:
5a-szara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:
7a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:

8a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
10a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy **A / 11**

Nr inw. **Pełowo 12/A / 11**

funkcja **dołek posłupowy**

hektar **A** ar **c1,c d**

poziom niw. stropu **170,87 m. npm.**

długość **20 cm**

szerokość **20 cm**

głębokość **9 cm**

kształt plan **owalny**

kształt profil **nieckowaty**

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

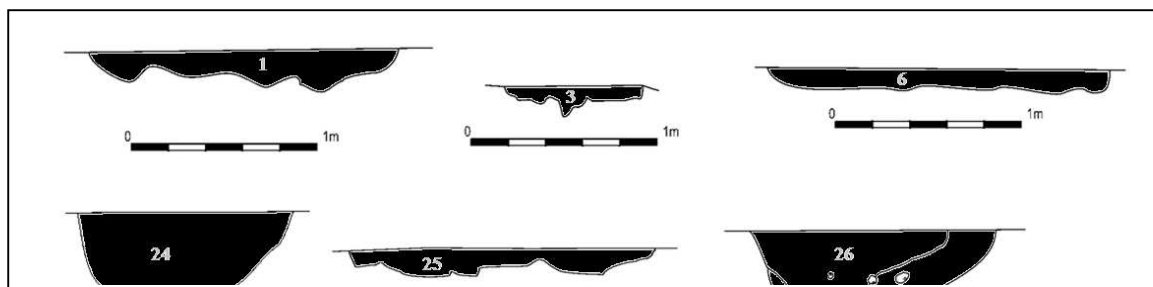
wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
11a-ciemnoszara próchnica

4.2 JAMY

4.2.1 Faza nowożytna

Jamy zawierające w wypełniskach materiał datujący ograniczyły się do 6 obiektów (nr 1, 3, 6, 24, 25, 26).

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☒
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
wła-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☒
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.3a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☒
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.6a-szara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="checkbox" value="x"/>
kości	<input type="checkbox" value="x"/>
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:

w.24a-ciemnoszara próchnica przemieszana z ciemnożółtą gliną i kamieniami

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

kształt profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:

w.25a-ciemnoszara zgliniona próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

kształt profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

nowożytność

jednorodne

wypełnisko

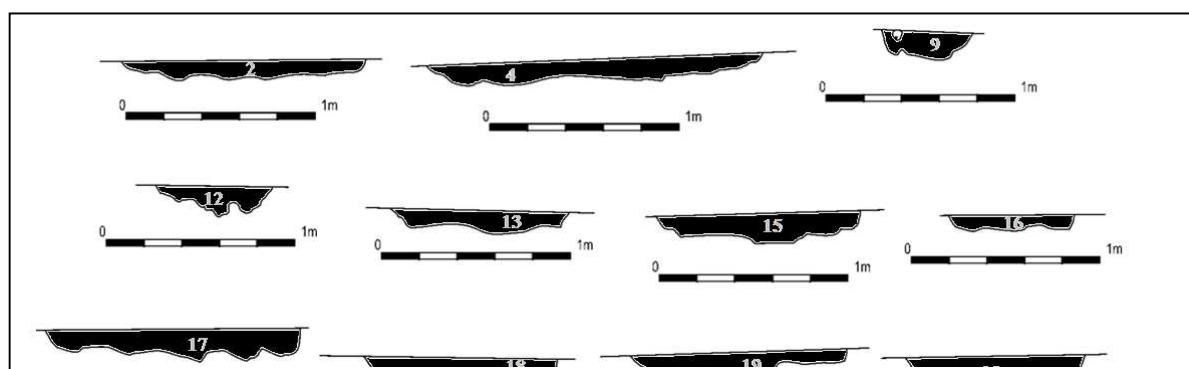
różnorodne

opis warstw:

w.26a-ciemnoszara próchnica

w.26b-ciemnoszara próchnica przemieszana z żółtym piaskiem

Pozostałe obiekty zaklasyfikowane funkcjonalnie jako jamy nie posiadały materiału umożliwiającego określenie ich chronologii. W przeważającej większości były to stosunkowo duże, płytkie jamy o nieregularnym dnie. Fakt ten może sugerować, iż są to pozostałości wybierzysk, tzw. „dołów gliniankowych”.

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w2a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.4a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.9a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:

w.12a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.13a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.15a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja jama

hektar A ar f1,a c

poziom niw. stropu m. npm.

długość 74cm

szerokość 62 cm

głębokość 9 cm

kształt plan owalny

profil nieckowaty

zabytki ruchome

ceramika	
kości	
krzemienie	
metale	
inne	

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:
w.16a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy A / 17

Nr inw. Peplowo 12/A / 17

funkcja jama

hektar A ar f1,c d

poziom niw. stropu m. npm.

długość 128cm

szerokość 112 cm

głębokość 16 cm

kształt plan owalny

profil nieckowaty

zabytki ruchome

ceramika	
kości	
krzemienie	

metale
inne

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:

w.17a-ciemnoszara zgliniona próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome
ceramika
kości
krzemienie
metale
inne

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:

w.18a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy

Nr inw. **Pełowo 12/A / 19**

funkcja jama

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:
w.19a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy **A / 20**

Nr inw. **Pełowo 12/A / 20**

funkcja jama

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

ceramika
kości

zabytki ruchome krzemienie
 metale
 inne

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:
w.20a-ciemnoszara zgliniona próchnica

Nr roboczy

Nr inw.

funkcja

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

 profil

zabytki ruchome ceramika
 kości
 krzemienie
 metale
 inne

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne wypełnisko różnorodne

opis warstw:
w.21a-janobrunatna próchnica

Nr roboczy **A / 22**

Nr inw. **Pełowo 12/A / 22**

funkcja jama

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	<input type="text"/>
kości	<input type="text"/>
krzemienie	<input type="text"/>
metale	<input type="text"/>
inne	<input type="text"/>

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:

w.22a-ciemnoszara próchnica

Nr roboczy **A / 23**

Nr inw. **Pełowo 12/A / 23**

funkcja jama

hektar ar

poziom niw. stropu

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

profil

zabytki ruchome

ceramika	
kości	
krzemienie	
metale	
inne	

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.23a -szara zgliniona próchnica

Nr roboczy **B / 27**

Nr inw. **Pełowo 12/B / 27**

funkcja **jama**

hektar **A** ar **b1,
cd**

poziom niw. stropu **173,37m. npm.**

długość **98 cm**

szerokość **76 cm**

głębokość **15 cm**

kształt plan **owalny**

profil **nieregularny**

zabytki ruchome

ceramika	
kości	
krzemienie	
metale	
inne	

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.27a-brunatna próchnica

Nr roboczy **B / 28**

Nr inw. **Pełowo 12/B / 28**

funkcja jama

hektar **A** ar b1, cd

poziom niw. stropu 173,37 m. npm.

długość 120 cm

szerokość 100cm

głębokość 22 cm

kształt plan owalny

profil nieregularny

zabytki ruchome

ceramika	
kości	
krzemienie	
metale	
inne	

faza zasiedlenia

chronologia

wypełnisko

jednorodne

różnorodne

opis warstw:
w.28a-brunatna próchnica

Nr roboczy **B / 29**

Nr inw. **Pełowo 12/B / 29**

funkcja jama

hektar **A** ar b1, cd

poziom niw. stropu 173,46 m. npm.

długość

szerokość

głębokość

kształt plan

kształt profil

zabytki ruchome

ceramika	☐
kości	☐
krzemienie	☐
metale	☐
inne	☐

faza zasiedlenia

chronologia

jednorodne

wypełnisko

różnorodne

opis warstw:
w.29a-brunatna próchnica

WYKAZ OBIEKTÓW

Nr inw.	Nr roboczy (hektar/nr)	Funkcja	Lokalizacja (hektar/ar)	Poziom eksploracyjny	Poziom niwelacyjny stropu (m.n.p.m.)	Długość x szerokość x głębokość (w cm)	Kształt		Zabytki ruchome				Chronologia	Uwagi
							plan	profil	ceramika	kości	metal	inne		
P12/11/1	A1	jama	Aa1,c d	I w. mech	170,70	184x165x20	owalny	niekowaty	x				nż	
P12/11/2	A2	jama	Ab1,c	I w. mech	170,70	126x116x12	owalny	niekowaty						
P12/11/3	A3	jama	Ab1,c	I w. mech	170,68	72x54x14	owalny	niekowaty	x				nż	
P12/11/4	A4	jama	Ab1,c	I w. mech	170,71	184x167x16	nieregularny	niekowaty						
P12/11/5	A5	dołek posłupowy	Ac1,c	I w. mech	170,87	25x22x10	owalny	niekowaty						
P12/11/6	A6	jama	Ac1,c	I w. mech	170,86	182x98x14	owalny	niekowaty	x				nż	
P12/11/7	A7	dołek posłupowy	Ac1,c	I w. mech	170,87	24x24x18	owalny	niekowaty						
P12/11/8	A8	dołek posłupowy	Ac1,c	I w. mech	170,88	26x25x14	owalny	niekowaty						
P12/11/9	A9	jama	Ac1,c	I w. mech	170,86	46x45x15	owalny	niekowaty						
P12/11/10	A10	dołek posłupowy	Ac1,c	I w. mech	170,84	47x45x16	owalny	niekowaty						
P12/11/11	A11	dołek posłupowy	Ac1,c d	I w. mech	170,87	20x20x9	owalny	niekowaty						
P12/11/12	A12	jama	Ac1,d	I w. mech	170,98	62x40x17	owalny	nieregularny						
P12/11/13	A13	jama	Ad1,c	I w. mech	171,11	88x86x11	owalny	niekowaty						
P12/11/14	A14	anulowany												
P12/11/15	A15	jama	Ae1,c	I w. mech	171,18	112x79x18	elipsowaty	niekowaty						
P12/11/16	A16	jama	Af1,a c	I w. mech	171,53	74x62x9	owalny	niekowaty						
P12/11/17	A17	jama	Af1,c d	I w. mech	171,50	128x112x16	owalny	niekowaty						
P12/11/18	A18	jama	Ag1,c	I w. mech	172,11	102x89x12	owalny	niekowaty						
P12/11/19	A19	jama	Ag1,b	I w. mech	172,40	108x100x18	owalny	nieregularny						
P12/11/20	A20	jama	Ah1,c	I w. mech	172,40	98x90x17	owalny	niekowaty						
P12/11/21	A21	jama	Ah1,d	I w. mech	172,49	148x122x14	owalny	nieregularny						
P12/11/22	A22	jama	Aj1, b d	I w. mech	172,04	154x125x22	owalny	niekowaty						
P12/11/23	A23	jama	Aj1, ac	I w. mech	172,20	178x160x28	owalny	nieregularny						
P12/11/24	B24	jama	Ba1,a c	I w. mech	172,67	148x140x82	owalny	głęboka niecka	x				nż	
P12/11/25	B25	jama	Bb1,c	I w. mech	173,03	172x114x18	nieregularny	nieregularny	x				nż	
P12/11/26	B26	jama	Bb1,b d	I w. mech	173,22	150x127x62	owalny	niekowaty	x				nż	
P12/11/27	B27	jama	Bb1, cd	I w. mech	173,37	98x76x15	owalny	nieregularny						
P12/11/28	B28	jama	Bc1d	I w. mech	173,37	120x100x22	owalny	nieregularny						
P12/11/29	B29	jama	Bd1c	I w. mech	173,46	136x98x23	owalny	nieregularny						

4 ANALIZA ZABYTKÓW RUCHOMYCH

W trakcie prac badawczych, prowadzonych na stanowisku Pełowo 12, pozyskano sumarycznie 84 zabytki ruchome, przy czym była to wyłącznie ceramika naczyniowa (tabl. 4.1). Cały materiał łączyć można z okresem nowożytnym.

Tabela 4.1 Pełowo, gm. Wieczfnia Kościelna, stan. 12. Występowanie materiału zabytkowego w poszczególnych obiektach.

Nr obiektu	Lokalizacja	Ceramika	Kości	Inne	Chronologia
1	Aa1	15			Nowożytność
3	Ab1	5			Nowożytność
6	Ac1	9			Nowożytność
24	Ba1	33			Nowożytność
25	Bb1	12			Nowożytność
26	Bb1	10			Nowożytność

4.2 Analiza . nowożytnych materiałów ceramicznych

Cała kolekcja nowożytnego materiału ceramicznego, liczącego 84 fragmenty, opracowywana była pod kątem morfologicznym, technologicznym oraz stylistycznym. Wyniki analizy zostały zaprezentowane w ujęciu tabelarycznym. Nie przeprowadzono badań statystycznych z uwagi na zbyt niewielką próbą materiału.

4.2.1 Analiza morfologiczna

W zależności od wielkości oraz stopnia złożoności danego fragmentu i jego przydatności dla dalszych analiz, a także możliwości rekonstrukcji wydzielone zostały kategorie wielkościowe na podstawie podziału zaproponowanego przez A.Buko (Buko 1990)

I-fragmenty naczyń umożliwiające pełną rekonstrukcję naczynia

II-duże ułamki naczyń obejmujące więcej niż jeden element morfologiczny naczynia, a więc partie przybrzeżne (wylew, szyja oraz brzusiec), a także partie przydenne (dno, stopka oraz brzusiec)

III-stosunkowo niewielkie fragmenty naczyń, obejmujące więcej niż jeden element morfologiczny naczynia, a więc partie przybrzeżne (wylew, szyja i górna część brzuśca), partie przydenne (dno, stopka i część dolnej partii brzuśca bądź dno i fragment dolnej części brzuśca), a także elementy zawierające środkowe partie naczynia (znaczne części brzuśca i szyję).

IV- fragment obejmujący jeden element morfologiczny naczynia (część wylewu, brzuśca lub dna).

Niezwykłe silny stopień rozdrobnienia i destrukcji omawianego tu zbioru materiałów ceramicznych sprawił, iż wszystkie fragmenty zaklasyfikować można było do kategorii IV. Zawęziło to możliwości badawcze, uniemożliwiając m. in. wiarygodną rekonstrukcję form naczyń i określenie ich funkcji. Utrudniło to również określenie bliższej chronologii tych materiałów.

Sumarycznie zarejestrowano 6 elementów „wydzielonych”, w tym 5 fragmentów wylewów oraz jeden dna. Nie znaleziono elementów zdobionych.

4.2.2 Analiza technologiczna

Analizę technologiczną omawianego zbioru przeprowadzono w oparciu o systematykę zaproponowaną przez L. Kajzera (Kajzer 1986, Kajzer 1991).

GRUPA A

Literą A oznaczono ceramikę wypalaną w atmosferze słabo utleniającej, jest to odpowiednik grupy A wg L. Kajzera.¹ Mając na uwadze bardzo zły stan zachowania większości fragmentów wczesnośredniowiecznych całość materiału ceramicznego o takiej

¹ L. Kajzer, *Opracowanie zbioru ceramiki naczyniowej z „wieży Karnkowskiego” w zamku w Raciążku, KHKM, t. 34, 1986, s. 199-225.*

L. Kajzer, *W sprawie waloryzacji masowych zbiorów ceramiki późnośredniowiecznej i nowożytnej, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, r. 39, nr 4, 1991, s. 467-483.*

metryce przyporządkowano do tej grupy technologicznej. W przypadku ułamków oznaczonych literą A można mówić o ceramice zazwyczaj źle wypalanej, ręcznie lepionej czy też obtaczanej. Ceramika z tej grupy jest grubościenna. Jej przełomy są dwubarwne oraz jednobarwne, a ich grubość wynosi średnio 6-10 mm . Masa garncarska do wyrobu naczyń z tej grupy zawiera zazwyczaj średnią ilość średnioziarnistego piasku jako domieszkę schudzającą.

W omawianym zbiorze nie zarejestrowano naczyń wykonanych w tej technologii

GRUPA B

Grupa B ceramiki charakteryzuje się wypałem redukcyjnym. Ceramika ta wykonana była dosyć starannie na szybkoobrotowym kole garncarskim. Przełomy są jednobarwne o średniej grubości 4-5 mm. Zazwyczaj można w nich zaobserwować małą ilość domieszki drobnoziarnistego piasku. Zdecydowanie mniejszą grupę stanowią fragmenty u których zanotowano średnią ilość średnioziarnistego piasku. Ułamki ceramiki grupy B często są barwy szarej bądź ciemnoszarej. Nie zarejestrowano w omawianej kolekcji naczyń wypalonych w tej technologii.

GRUPA C

W tej grupie znajdują się naczynia wypalane również w atmosferze redukcyjnej i o metryce późnośredniowiecznej. Jednak są one wykonane starannie i z lepszych surowców niż naczynia z grupy B. Ceramika z grupy C to ceramika stołowa. Wykonana jest techniką toczenia na szybkoobrotowym kole, zaś domieszką jest tylko drobnoziarnisty piasek. Materiał tego typu nie wystąpił w omawianym tu zbiorze.

GRUPA D

Jest ona barwy od kremowej po jasnopomarańczową. Zazwyczaj są to naczynia cienkościenne, starannie wykonane, najczęściej dobrze wypalone w atmosferze utleniającej, o metryce nowożytniej. Domieszka jaką można zauważyć w przełomach to najczęściej drobnoziarnisty lub średnioziarnisty piasek. Zarejestrowano 53 ułamków naczyń wykonanych w tej technologii.

GRUPA E

Ceramika grupy E to ceramika, której wyróżnikiem jest jej szkliwienie. W przypadku omawianego materiału jest to ceramika wypalana w atmosferze utleniającej. Przełomy są jednobarwne, najczęściej o grubości 3-5mm. W większości przypadków do schudzenia masy ceramicznej wykorzystanej do wyrobu ceramiki grupy E użyto małej lub średniej ilości drobnoziarnistego piasku. Pozyskano 31 fragmentów naczyń wykonanych w tej technologii.

4.2.3 Typologia wylewów

Na użytek niniejszego opracowania wyróżniono następujące typy wylewów:

Typ 1 - Wylewy typu 1 są łagodnie lub wyraźnie wychylone na zewnątrz, z zazwyczaj ukośnie lub nieco łukowato opracowaną krawędzią, bądź też prosto ściętą. Posiadają okap. Zarejestrowano trzy fragmenty tego typu.

Typ 2 - Ten typ wylewów cechuje, w odróżnieniu od wyżej wymienionych typów, występowanie wrębu na pokrywkę. Pozyskano dwa fragmenty tego typu.

Typ 3 - Wylewy typu 3 wyróżnia od typu 1 brak występowania okapu. W omawianej kolekcji występuje jeden ułamek naczynia tego rodzaju.

4.2.4 Typologia den

Typ 1 – Reprezentują go dna proste – odcinane, bez wyodrębnionej stópki. Pozyskano jeden fragment tego typu.

Bibliografia:

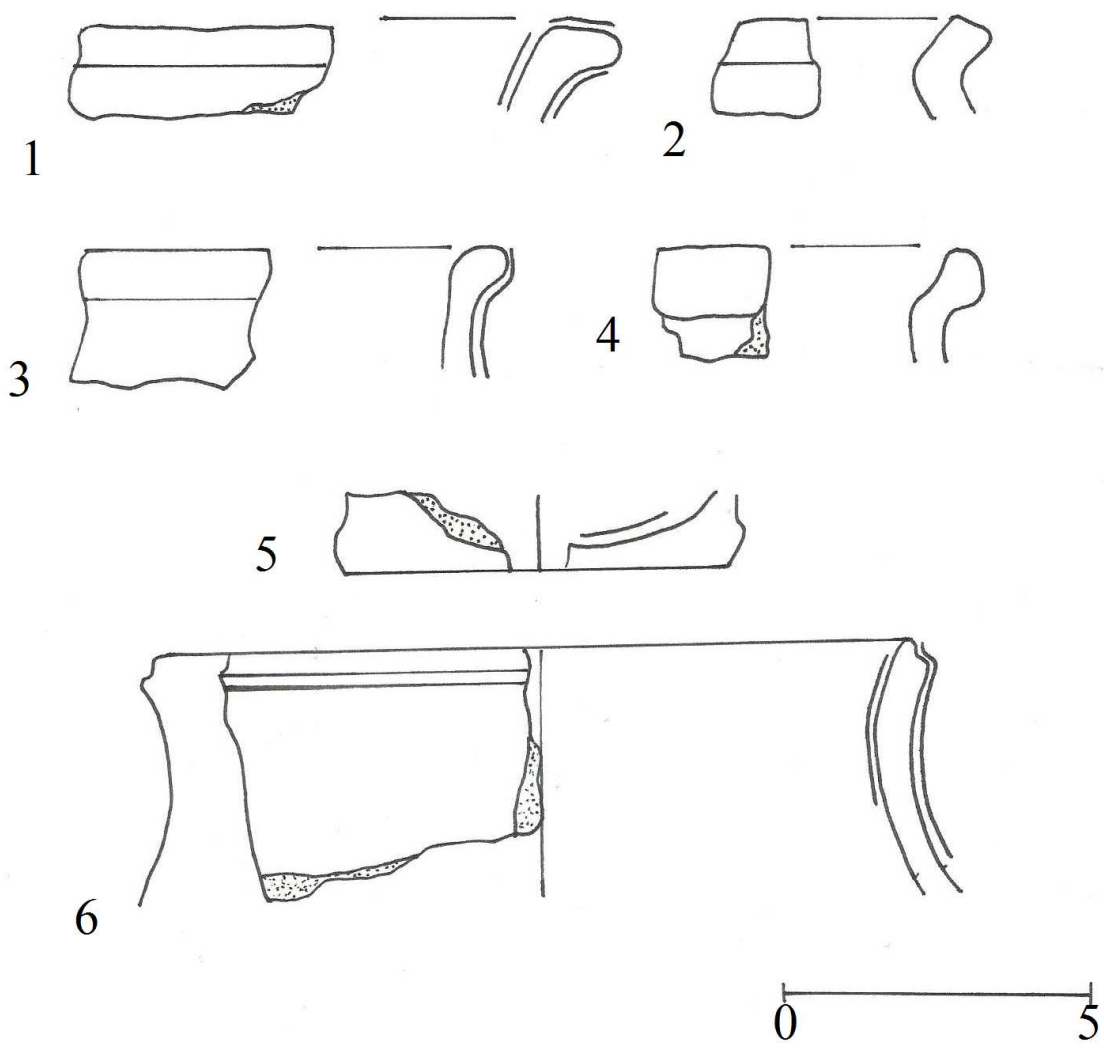
Buko A. 1990 *Ceramika Wczesnopolska. Wprowadzenie do badań*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk - Łódź.

J. Kruppe, 1961 *Studia nad ceramiką XIV wieku ze Starego Miasta w Warszawie*, Wrocław – Warszawa – Kraków

Kajzer L. 1986 *Opracowanie zbioru ceramiki naczyniowej z „wieży Karnkowskiego” w zamku w Raciążku*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, t. 34, s. 199-225.

Kajzer L. 1991 *W sprawie waloryzacji masowych zbiorów ceramiki późnośredniowiecznej i nowożytniej*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, r. 39, nr 4, s. 467-483

1	lokalizacja	Ob.	Rodzaj naczyńia	Rodzaj fragmentu naczyńia	Wielkość fragmentu	Wylew		Dno				Pokrywka		Typ ucha	Ornament				Grupa technologiczna wg L.Kajzera	Technika	Przełom		Domieszka			Wypał			Szklivo									
						Cm Ø	Typ	Cm Ø	Typ	Technika zdjęcia	Znaki	Cm Ø	Typ		Rodzaj						Motyw	Powierzchnia	Grubość	Barwa	Rodzaj	Ilość	Granulacja			Redukcyjny	Utleńający	Inny	Powierzchnia	Barwa	Przywra	Zaciek	Okopcenie	Przepalenie
															Wyswieceany	Ryty	Polewany	Malowany									Drobnoziarnista	Średnioziarnista	Gruboziarnista									
						2	3	4	5	6	7	8	9		10	11	12	13			14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1	Ab1	3	N	W	IV	?	1												E	2	4	1	P	M	X				X		ZW	CB						
2	Ba1	24	N	W	IV	?	1												D	2	4	1	P	M	X				X									
3	Ba1	24	N	W	IV	?	2												E	2	4	1	P	M	X				X		Z	JZ						
4	Ba1	24	N	W	IV	?	3												D	2	4	1	P	M	X				X									
5	Bb1	25	N	D	IV	?		6	1										E	2	5	1	P	M	X				X		W	CZ						
6	Bb1	26	N	W	IV	12	1												E	2	4	1	P	M	X				X		ZW	CB						
7	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
8	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M		X			X									
9	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
10	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
11	Aa1	1	N	B	IV														D	2	3	1	P	M	X				X									
12	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
13	Aa1	1	N	B	IV														D	2	5	1	P	M	X				X									
14	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
15	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	Ś	X				X									
16	Aa1	1	N	B	IV														D	2	3	1	P	M	X				X									
17	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
18	Aa1	1	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
19	Aa1	1	N	B	IV														E	2	3	1	P	M	X				X		ZW	JZ						
20	Aa1	1	N	B	IV														E	2	4	1	P	M	X				X		Z	CZ						
21	Aa1	1	N	B	IV														E	2	4	1	P	M	X				X		Z	CZ						
22	Ab1	3	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
23	Ab1	3	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
24	Ab1	3	N	B	IV														E	2	4	1	P	M	X				X		Z	JZ						
25	Ab1	3	N	B	IV														E	2	3	1	P	M	X				X		Z	JZ						
26	Ac1	6	N	B	IV														D	2	3	1	P	M	X				X									
27	Ac1	6	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
28	Ac1	6	N	B	IV														D	2	5	1	P	M		X			X									
29	Ac1	6	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
30	Ac1	6	N	B	IV														D	2	5	1	P	M	X				X									
31	Ac1	6	N	B	IV														D	2	5	1	P	M	X				X									
32	Ac1	6	N	B	IV														D	2	5	1	P	M	X				X									
33	Ac1	6	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
34	Ac1	6	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
35	Ba1	24	N	B	IV														D	2	3	1	P	M		X			X									
36	Ba1	24	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
37	Ba1	24	N	B	IV														D	2	3	1	P	M	X				X									
38	Ba1	24	N	B	IV														D	2	5	1	P	M	X				X									
39	Ba1	24	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									
40	Ba1	24	N	B	IV														D	2	4	1	P	M	X				X									

Tablica I, Pełowo, gm. Wieczfnia Kościelna, stan. 12, 1- Ob. 3, 2- Ob. 24, 3- Ob. 24, 4- Ob. 24, 5- Ob. 25, 6- Ob. 26.

6. CHARAKTERYSTYKA FAZ ZASIEDLENIA STANOWISKA

Pod warstwą humusu mającą miąższość ok. 30 cm zarejestrowano relikty osady nowożytniej. Obiekty archeologiczne miały charakter jam zasobowych lub śmietniskowych oraz dołków posłupowych. Obiekty te były zlokalizowane na całej powierzchni stanowiska. Występowały one zarówno pojedynczo jak również w skupiskach. Zarejestrowano łącznie 28 obiektów archeologicznych. Większość z nich stanowiły jamy w liczbie 23. Odkryto również 5 dołków posłupowych. Rzuty jam w przeważającej liczbie miały kształt owalny (20 jam). Ich profile miały kształty nieckowate (13 jam) lub nieregularne (7 jam). Ich miąższość z reguły nie przekraczała 30 cm głębokości, z wyjątkiem ob. 24 i 26 o głębokości powyżej 60 cm. Wypełniska obiektów były z reguły jednorodne. Stanowiła je szara, ciemnoszara lub brunatna próchnica. Ponadto zarejestrowano 2 jamy o planach nieregularnych, profilach zaś nieckowatym i nieregularnym oraz jedną o planie elipsowatym i profilu nieckowatym. Dołki posłupowe w planie miały kształt owalny, profile zaś nieckowate o miąższości od 9 do 18 cm. Obiekty te tworzyły zwarty układ wokół jamy (ob. 6). Ich wypełniska stanowiła szara lub ciemnoszara próchnica. W trakcie prowadzenia badań wydzielono jedną fazę osadniczą w oparciu o odkryty materiał zabytkowy. Przypada ona na okres nowożytny i późno nowożytny, o czym świadczą obiekty jamowe 1, 3, 6, 24, 25, 26, z których pozyskano materiał ceramiczny datowany na XVIII –XIX w. Pozostałe odkryte obiekty posiadają nieokreśloną chronologię. Są to zarówno jamy jak również dołki posłupowe. Podobieństwo ich kształtów i wypełnisk do obiektów nowożytnych wskazuje, iż można je powiązać z tym właśnie horyzontem czasowym. Łącznie w trakcie prowadzenia badań z wypełnisk 6 obiektów pozyskano 84 fragmenty naczyń ceramicznych datowanych na XVIII-XIX w. Brak trwałych elementów osadnictwa, takich np. jakie wystąpiły na sąsiadującym stanowisku Pepłowo 9 sugeruje, że mamy w tym przypadku do czynienia ze strefą penetracyjną związaną zapewne z działalnością gospodarczą (uprawa roli, wypas bydła itp.).

0 1m

OB.15

OB.16

OB.17

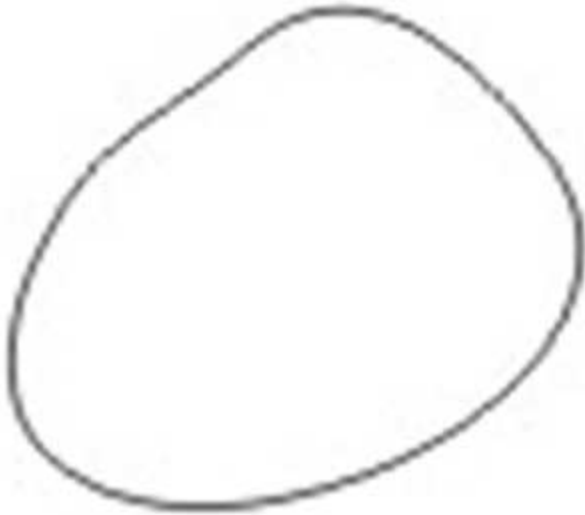
OB.18

OB.19

OB.20

OB.21

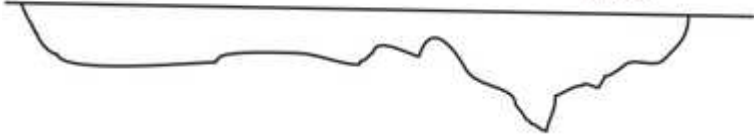
OB.22

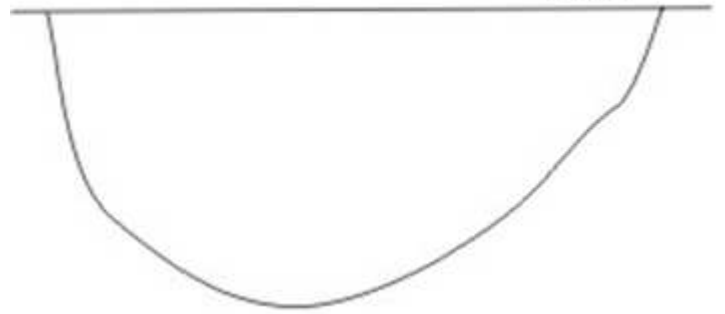
0 1m

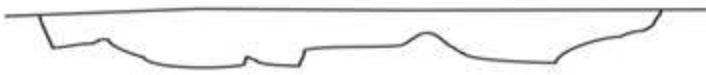
OB.23

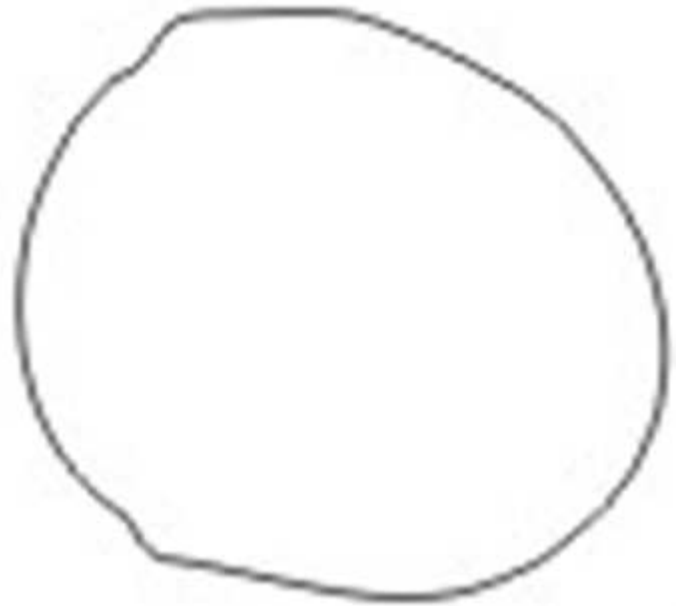
OB.24

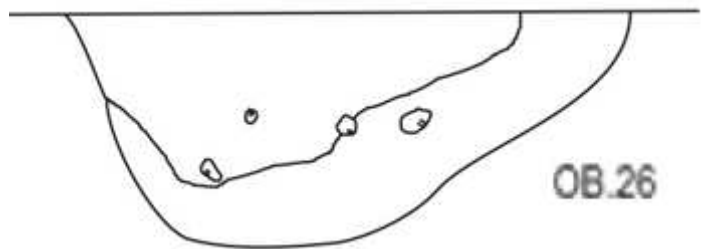
OB.25

OB.27

OB.26

0 1m

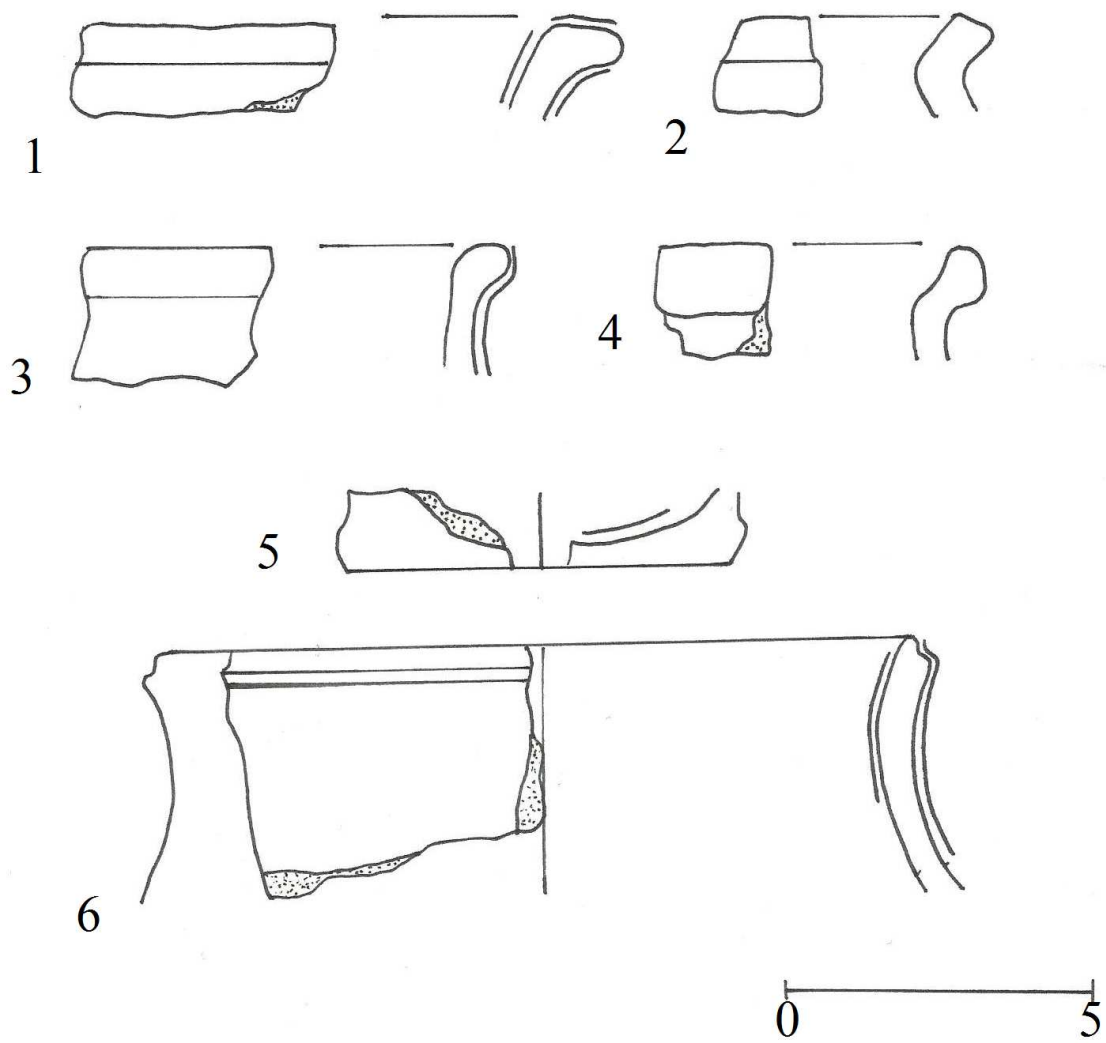

OB.28

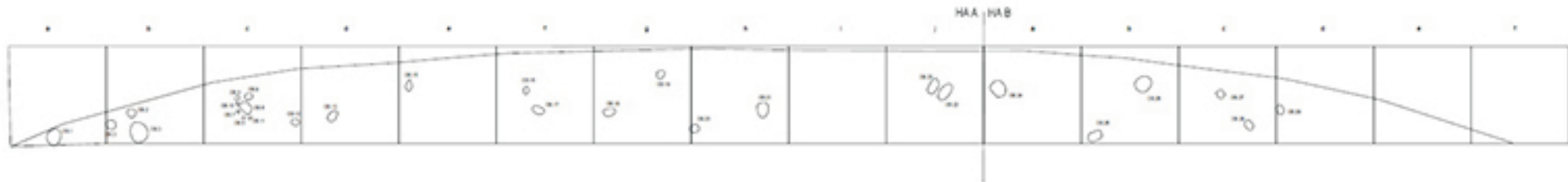

OB.29

Tablica I, Pełowo, gm. Wieczfnia Kościelna, stan. 12, 1- Ob. 3, 2- Ob. 24, 3- Ob. 24, 4- Ob. 24, 5- Ob. 25, 6- Ob. 26.

PEŁOWO 12 (AZP 30-01/0)
GM. WIECZFANIA KOŚCIELNA
POW. MŁAWSKI
WOJ. MAZOWIECKIE
PLAN ZBIORCZY OBIEKTÓW
SKALA 1:200